Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1888. Wydano i rozesłano dnia 24. Marca 1888. Część X.

Nr. 31.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 11. Marca 1888, L. 2375/pr., względem uregulowania przepisów meldunkowych w mieście Przemyślu.

Celem uregulowania sprawy meldunków tak mieszkańców miasta Przemyśla jak i obcych, przebywających w mieście Przemyślu, wydaje się na podstawie §. 1. rozporządzenia ministeryalnego z 15. Lutego 1857, Nr. 33. Dz. p. p., następujące rozporządzenie:

§. 1.

Właściciel, zawiadowca, sekwestrator lub jakikolwiek zarządca domu, obowiązany jest każdego wprowadzającego się do mieszkania lokatora głównego, bez różnicy, czy on sam jest tym lokatorem, czy też wynajął mieszkanie komu innemu za zapłatę lub bezpłatnie, zameldować w biórze przydzielonego do c. k. Starostwa komisarza policyi w przeciągu 12 godzin po wprowadzeniu się lokatora za pomocą kartki meldunkowej i książki meldunkowej po dokładnem wypełnieniu wszystkich przepisanych rubryk.

Jeżeli kilku lokatorów wspólnie jedno i to samo pomieszkanie najmuje, natenczas każdy z nich osobno zameldowany być powinien.

§. 2.

Wyprowadzenie się głównego lokatora ma być w tymże samym czasie i tym samym sposobem (§. 1.) zameldowane, obok nadmienienia, dokąd lokator przeprowadził się lub dokąd się udał, o ile to meldującemu jest wiadomem.

§. 3.

Ktokolwiek część jaką pomieszkania swego za opłatą lub bezpłatnie, na tygodnie lub miesięcznie innym odnajmuje, kto odnajmuje mieszkanie obcym na noclegi lub kogoś czy z miejscowych czy z obcych, czy z osób spokrewnionych lub powinowatych, guwernerów lub guwernantek, towarzyszów, lektorów, nauczycieli domowych, oficyalistów prywatnych i t. p. do siebie przyjmuje; kto młodzież uczącą się z wiktem lub bez wiktu bierze na mieszkanie, ma o tem za pomocą przepisanych kartek meldunkowych uwiadomić c. k. komisarza policyi w przeciągu 12 godzin po przybyciu wymienionych partyj, a gdyby dotycząca osoba sprowadziła się, lub przybyła tak późno, że zameldowanie do godziny 8 wieczorem tego samego dnia nastąpićby nie mogło, do godziny 10 rano dnia następnego.

Te kartki meldunkowe mają być dokładnie wypełnione i w dwóch równobrzmiących egzemplarzach, przez właściciela lub zawiadowcę domu także podpisanych, w biurze meldunkowem c. k. Starostwa składane, z których jeden egzemplarz, urzędowem poświadczeniem zaopatrzony, zwrócony zostanie meldującemu w dowód uskutecznionego zameldowania.

§. 4.

W tym samym czasie, t. j. w przeciągu 12 godzin, mają być za pomocą takich samych kartek meldunkowych wszyscy czeladnicy i inni pomocnicy rzemieślniczy lub terminatorowie męzkiego i żeńskiego rodzaju przez swych chlebodawców i majstrów zameldowani, jak skoro do ich pomieszkania przyjęci zostaną, równie jak i służący wszelkiego rodzaju przez swych służbodawców lub dających im przytułek, za pomocą umyślnie do tego wygotowanych kartek meldunkowych.

§. 5.

Przełożeni zakładów naukowych, publicznych lub prywatnych, konwiktów, alumnatów, klasztorów, konwentów, instytutów, zakładów kalek i domów przytułku, bez różnicy, czyli zakłady te utrzymują się z funduszów publicznych lub prywatnych, są także obowiązani do meldowania u c. k. komisarza policyi w tym samym przeciągu czasu, t. j. w 12 godzinach wszystkich mieszkańców i służących w ich domu zostających, równie jak i wszelkich zmian co do ich zamieszkania, za pomocą przepisanych kartek meldunkowych i domowych książek meldunkowych.

Ten sam obowiązek wkłada się i na przełożonych szpitalów.

§. 6.

Właściciele domów zajezdnych, którym służy prawo do przyjmowania

u siebie obcych, obowiązani są do utrzymywania dokładnie parafowanej i paginowanej książki dla obcych, którą bez przerwy prowadzić powinni.

Ta księga obcych zawierać ma następujące rubryki:

a) dzień przybycia,
b) imię i nazwisko, charakter lub zatrudnienie,
c) miejsce zwykłego zamieszkania,
d) dokument podróży,
e) imię i nazwisko towarzysza lub towarzyszy,
f) dzień i kierunek odjazdu.

} obcego.

a na pierwszej stronicy następującą przestrogę:

„Oberzysta lub dający przytułek obowiązanym jest pod własną odpo-„wiedzialnością o to mieć staranie, aby księga obcych podróżnemu przed-„łożoną była, który wszystkie jej rubryki zgodnie z prawdą wypełnić, „albo onychże wypełnienie zalecić powinien."

Oberzysta jest obowiązany przedłożyć każdemu obcemu zaraz po jego przybyciu kartkę meldunkową, zawierającą takie same rubryki, jak księga obcych.

Obcy powinien wszystkie rubryki tej kartki dokładnie wypełnić, lub onychże wypełnienie zalecić.

Wzbranianie się wypełnienia tego przepisu ze strony obcego, bezzwłocznie c. k. komisarzowi policyi doniesionem być powinno.

Właściciel domu zajezdnego winien według kartki meldunkowej zaraz po jej wypełnieniu, wypełnić rubryki księgi obcych.

§. 7.

Meldowanie obcego ma za pomocą księgi obcych i należycie wypełnionej kartki meldunkowej być uskutecznionem, a to zaraz po jego przybyciu, bez względu na czas zamierzonego pobytu, gdyby nawet i przenocować nie zamyślał. Gdyby jednak obcy przybył tak późno, że zameldowanie jego w biurze meldunkowem przed 8 godziną wieczorem nastąpićby nie mogło, w takim razie dnia następnego najdalej do 10 godziny z rana zameldowanym być powinien.

§. 8.

Traktyernicy i szynkarze, którzy, nie mając uprawnienia do lokowania u siebie obcych, tychże pomimo tego do siebie na nocleg przyjmują, karani będą według obowiązujących przepisów.

§. 9.

Wyprowadzenie się lub odjazd osób, które wedle §§. 3, 4, 5, 6, 7 i 8 meldować należy, ma być w tym samym czasie, jaki do zameldowania ich

przyjazdu lub wprowadzenia się jest oznaczony, u c. k. komisarza policyi zameldowane. Wymeldowanie uskutecznia się za pomocą kartek do wymeldowania przeznaczonych, i potwierdza się do meldowania obowiązanemu albo na kartce meldunkowej, onemuż przy pierwszem meldowaniu zwróconej, którą przedłożyć powinien, albo w domowej książce meldunkowej przy zatrzymaniu kartki wymeldowania.

§. 10.

Włóczęgom lub osobom podejrzanym przytułku dawać nie wolno; gdyby zaś takowych pozbyć się nie można, w takim razie o tem natychmiast c. k. komisarzowi policyi donieść należy.

§. 11.

Przekroczenie tych przepisów karane będzie przez c. k. Sądy według przepisów §. 320 ustawy karnej, a o ile przepisy te nie miałyby zastosowania, przez c. k. Starostwo w Przemyślu, według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. Kwietnia 1858 (Dz. u. p. Nr. 51.)

§. 12.

Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie z dniem 1. Kwietnia b. r., i z dniem wejścia w życie tego obwieszczenia, traci moc obowiązującą obwieszczenie tutejsze z dnia 19. Sierpnia 1887, L. 8261/pr., którem ustanowiono sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w mieście Przemyślu.

Lwów, dnia 11. Marca 1888.

Zaleski w. r.